

Arrest

nr. 256 451 van 15 juni 2021
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. ALENKIN
Gijzelaarsstraat 21
2000 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 30 november 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 oktober 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 maart 2021 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 7 april 2021.

Gelet op de beschikking van 19 mei 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 juni 2021.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. ALENKIN die verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“1. Verzoekster dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen waarbij het verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld wordt onder toepassing van artikel 57/6/1, §1 en waarbij het verzoek kennelijk ongegrond wordt verklaard onder toepassing van artikel 57/6/1, §2.

2. Artikel 57/6/1 luidt: “§1. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien: [...] b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3; [...]”

“§2. In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.

§3. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.[...]”

Bij koninklijk besluit van 15 december 2019 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst, in werking getreden op 3 februari 2020, werd Georgië aangewezen als veilig land van herkomst.

Uit de lezing van artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet en de memorie van toelichting bij het wetsontwerp dat tot deze wet heeft geleid, volgt dat een individueel en effectief onderzoek van het verzoek om internationale bescherming noodzakelijk blijft, maar dat het vermoeden geldt dat er in hoofde van de onderdaan van een veilig land in beginsel geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aanwezig is. De verzoeker om internationale bescherming die afkomstig is van één van deze veilige landen wordt aldus steeds in de gelegenheid gesteld om substantiële redenen aan te geven waaruit blijkt dat in zijn specifieke omstandigheden, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar (wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen, Parl.St. Kamer 2016-17, DOC 54 2548/001, p. 110-116). Het loutere feit dat een verzoeker om internationale bescherming afkomstig is uit een veilig land van herkomst, in casu Georgië, zal dus in geen geval automatisch tot gevolg hebben dat diens verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond wordt bevonden. Slechts indien, na individueel onderzoek, blijkt dat de verzoeker om internationale bescherming geen of onvoldoende elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat hij in zijn land van herkomst daadwerkelijk vervolgd wordt of een reëel risico op ernstige schade loopt, zal zijn verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond worden bevonden. De bewijslast in dit geval rust op de verzoekster.

3. Na lezing van het administratief dossier kan de Raad in navolging van de commissaris-generaal slechts vaststellen dat verzoekster in casu geen dergelijke elementen bijbrengt. In de bestreden beslissing wordt op uitgebreide en omstandige wijze gemotiveerd dat verzoekster geen gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in het Verdrag van Genève en geen reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) en c), van de Vreemdelingenwet aangetoond heeft.

3.1. Verzoekster vreest bij terugkeer naar Georgië dat haar vader, R.G., een ex-gevangene is met veel macht, die haar en haar gezin wil vermoorden omdat zij geen vrede kan nemen met verzoeksters huwelijk met een Azerbeidzjaanse moslim.

De commissaris-generaal stelt in eerste instantie dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan verzoeksters relaas. Er werd aan verzoeksters namelijk een foto van R.G. getoond. Zo (i) stelde zij eerst de vraag of het haar vader zou zijn, (ii) stelde zij vervolgens deze persoon niet te herkennen, (iii) blijkt dat haar man een foto van R.G. had leuk gevonden op sociale media en had zij op een foto geantwoord met liefdevolle emoticons, (iv) beperkt zij zich tot te stellen dat iemand anders haar account op facebook zal hebben gebruikt, (v) herwon zij plots haar geheugen toen de protection officer wilde zeggen dat de persoon op de foto haar vader was, en stelt zij dat het gaat om een vriend van haar schoonbroer, (vi) stelt zij later plots dat de afbeeldingen met Photoshop werden gemanipuleerd, hoewel niet kan worden ingezien waarom haar vader een foto van een door haar beweerde vriend van haar schoonbroer zou

manipuleren, (vii) blijkt uit de beschikbare info dat R.G. wel degelijk de vader van verzoekster is, en (viii) kan niet anders dan worden vastgesteld dat het in casu gaat om een gekunsteld relaas.

Verder is er nog sprake van meerdere discrepanties, tegenstrijdigheden en onduidelijkheden. Zo bespreekt verzoeksters echtgenoot een voorval waar hij in maart 2016 in elkaar zou geslagen zijn, terwijl verzoekster hier nooit van op de hoogte was, en stelt zij later plots dat haar man meerdere keren in elkaar zou zijn geslagen. De bewering dat verzoeksters echtgenote haar wou sparen omdat zij toen zwanger was, volstaat niet nu het hier gaat om een van de redenen van hun vertrek uit Georgië, en zou dit ooit ter sprake gekomen zijn. Betreffende de beweerde dreigtelefoons stelt verzoeksters echtgenoot dat zij zeer veel van nummer zijn veranderd, terwijl verzoekster stelt nooit van nummer te zijn veranderd. Waar verzoekster vervolgens spreekt over een incident waar zij werden achtervolgd en beschoten, stelt haar echtgenoot zich dit niet te herinneren. Bij confrontatie met deze versie bij verzoekster stelt zij plots dat dit bij haar en haar kind gebeurde en dat haar man er niet bij was. Betreffende de werkzaamheden van verzoeksters echtgenoot stelt zij initieel dat deze niet meer had gewerkt na zijn gevangenschap, terwijl haar echtgenoot stelt dat hij blijven werken is. Na een pauze waar verzoekster duchtig aan het telefoneren was, wil zij plots haar verklaringen aanpassen en stelt zij nu dat ze vergeten was dat hij toch nog had gewerkt.

De commissaris-generaal stelt vervolgens dat verzoekster, en haar echtgenoot, herhaaldelijk hebben aangegeven dat er geen andere redenen zijn, dan verzoeksters vader, dat zij zouden vrezen om naar Georgië te moeten terugkeren. Dit is bevreemdend nu verzoekster wel een incident aanhaalt met fraude bij de bouw van een gebouw dat zou komen door de politieke activiteiten van verzoekster, en stelt zij dat haar man valselijk beschuldigd zou zijn van bezit van drugs. Zij beperkt zich hier tot loutere beweringen, die bovendien ingaan tegen haar eigen verklaringen dat er enkel problemen met haar vader zijn. Ook de actuele spanningen in de regio Nagorno-Karabach veranderen niets aan de vrees voor terugkeer van verzoekster.

De commissaris-generaal stelt ten slotte dat verzoekster op geen enkele manier gebruik heeft gemaakt van de beschermingsmogelijkheden in Georgië. Zo stelt zij dat ze één klacht heeft ingediend omtrent anonieme dreigtelefoons, maar heeft zij de daaropvolgende veel ernstigere feiten, zoals vernielingen, fysieke aanvallen, achtervolgingen met schoten, nooit gemeld, hoewel zij stelt zich meerdere malen te zijn gaan informeren bij de politie naar het verloop van hun dossier. Na 2016 zouden er zich bovendien geen incidenten meer hebben voorgedaan buiten aanhoudende dreigtelefoons.

3.2. Verzoekster stelt in eerste instantie dat zij tijdens het interview in "grote strasse" was, waardoor zij haar vader op de foto niet had herkend. Zij bevestigt dat het wel degelijk haar vader was. Zij bevestigt verder dat haar man inderdaad in 2016 is geslagen, maar dat hij meerdere keren is bedreigd. Betreffende het werk van haar man stelt zij hier niet steeds op de hoogte van te zijn geweest omdat zij een vrouw is. Zij stelt geen bescherming in Georgië te kunnen vragen wegens de "hogere invloed" van haar vader. Zij stelt dat er geen sprake is van opmerkelijke contracties in haar versie en die van haar echtgenoot. Mogelijke tegenstrijdigheden zouden aan stress hebben gelegen. Met betrekking tot het gehoor stelt verzoekster dat er soms niet correct werd vertaald, dat het te kort was en dat haar bij het eerste gehoor werd gevraagd om het kort te houden omdat er niet genoeg tijd was. Voor het overige herhaalt zij het door haar beweerde gevaar door haar vader en de fraude bij de bouw van een gebouw en het conflict bij Nagorno-Karabach, wat tevens tot gevaar zou leiden.

De Raad stelt dat verzoekster niet verder komt dan het louter herhalen van haar eerdere verklaringen, of het toegeven of toch akkoord gaan met de bevindingen van de commissaris-generaal indien dit haar beter uitkomt. Zo stelt zij nu plots wel dat het haar vader was, stelt zij dat haar man inderdaad in 2016 is geslagen, dat zij niet op de hoogte was van het werk van haar man en dat zij geen bescherming kunnen vragen wegens de hogere invloed van haar vader. Dit betoog van verzoeker wordt echter bekeken als het proberen goed praten van de tegenstellingen die in de bestreden beslissing zijn vastgesteld. Zo is het niet geloofwaardig dat verzoeker door "strasse", waarmee vermoedelijk stress wordt bedoeld, haar eigen vader niet zou herkennen. Bovendien is zij tijdens dat gesprek meerdere malen van mening veranderd, wat zij nu nogmaals doet door het toch te bevestigen, waardoor dit meer lijkt op het gissen naar wat de verwerende partij wou horen. Verzoeker kan aldus niet worden gevolgd waar zij stelt dat er geen sprake zou zijn van opmerkelijke tegenstellingen. Deze tegenstellingen blijven bestaan, ook al poogt verzoekster wederom om haar verklaringen aan te passen zodat deze juist zouden lijken. Zij beperkt zich verder nog steeds tot loutere beweringen die zij niet staft met enig begin van bewijs waar zij onder meer stelt dat zij geen bescherming kan vragen wegens de hogere invloed van haar vader en mogelijke tegenstrijdigheden aan stress zou hebben gelegen.

Met betrekking tot het gehoor stelt de Raad dat uit het administratief dossier inderdaad blijkt dat tijdens het gehoor op het CGVS aan bod is gekomen dat verzoekster meende niet genoeg tijd te hebben gehad tijdens het gehoor bij DVZ. Uit het gehoor bij CGVS blijkt tevens dat verzoekster de mogelijkheid heeft gehad om eventuele verduidelijkingen of rechtzettingen omtrent het gehoor bij DVZ te maken. Verder heeft verzoekster "ja" geantwoord op de vraag of zij alle redenen voor haar vertrek uit Georgië heeft kunnen vertellen.

4. Bijgevolg lijkt verzoeker niet aan te tonen dat hij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat hij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Georgië."

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4. Ter terechtzitting, alwaar zij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op voormelde beschikking, deelt de raadsman van de verzoekende partij mee dat zijn cliënte niet aanwezig kan zijn omdat zij een klein kindje heeft. De verzoekende partij wijst er verder op dat er ernstige problemen zijn in haar land van herkomst omwille van het feit dat zij een gemengd huwelijk heeft. Zij licht toe dat zij Georgische is en haar echtgenoot afkomstig is uit Azerbeidzjan. Daardoor kreeg zij zeer veel problemen met haar familie maar ook met anderen. Voorts stelt zij dat er thans ook echtelijke spanningen zijn en zij op dit moment niet meer samen is met haar echtgenoot.

Waar de verzoekende partij ter terechtzitting op algemene wijze betoogt dat er ernstige problemen zijn in haar land van herkomst omwille van het feit dat zij een gemengd huwelijk heeft, waarbij zij toelicht dat zij Georgische is en haar echtgenoot afkomstig is uit Azerbeidzjan, en dat zij daardoor zeer veel problemen kreeg met haar familie maar ook met anderen, wijst de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) echter op de motieven van de bestreden beslissing en de gronden van voormelde beschikking. Hieruit blijkt dat de verzoekende partij verklaarde dat haar vader een ex-gevangene is die over een machtspositie binnen de criminele wereld beschikt en dat hij omdat hij geen vrede kan nemen met het huwelijk van de verzoekende partij met een Azerbeidzjaanse moslim, hij van plan is om de verzoekende partij en haar gezin te vermoorden. Er wordt echter op goede gronden vastgesteld dat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan deze bewering waarna de redenen die tot dit besluit hebben geleid op uitgebreid gemotiveerde wijze worden uiteengezet. Uit

voormelde beschikking blijkt dat de verzoekende partij er niet in slaagt afbreuk te doen aan de motieven van de bestreden beslissing. Ter terechtzitting voert de verzoekende partij een algemeen betoog waarbij zij niet op concrete wijze ingaat op het vastgestelde, noch verduidelijkt zij met welke (overige) familieleden of andere personen zij problemen zou hebben gekregen of waaruit deze problemen zouden bestaan.

Verder wijst de Raad ook op volgende motieven van de bestreden beslissing waarop de verzoekende partij evenmin ingaat, laat staan dat zij erin slaagt er afbreuk aan te doen:

“Aanvullend kan nog worden opgemerkt dat u en uw echtgenoot herhaaldelijk te kennen gaven dat jullie actueel, behalve de problematiek met uw vader, geen andere terugkeervrees koesteren bij een terugkeer naar Georgië (o.m. CGVS A. p. 21, CGVS Inga 1 p. 6-7 en CGVS Inga 2 p. 8).

Tenslotte kan nog worden aangestipt dat de actuele spanningen tussen Armenië en Azerbeidzjan omwille van de gecontesteerde regio Nagorno-Karabach geen ander licht werpen op de nood aan internationale bescherming voor u en uw echtgenoot. Het gegeven dat jullie deel uitmaken van een interetnisch huwelijk, volstaat op zich niet om te besluiten tot een gegronde vervolgingsvrees of een reëel risico op ernstige schade. Zoals hierboven reeds werd vastgesteld kan geen geloof worden gehecht aan de familieproblemen die jullie door jullie huwelijk zouden hebben gekend, waardoor niet kan worden aangenomen dat jullie vanuit deze hoek problemen zouden kennen.

Daarnaast moet worden benadrukt dat de actuele spanningen omwille van Nagorno-Karabach niet zonder meer kunnen geëxtrapoleerd worden naar Georgië, waar u en uw echtgenoot beide staatsburger zijn. Zelfs indien er in de toekomst bepaalde (hypothetische) problemen naar boven zouden komen die verband houden met voormelde context, dient te worden besloten dat u en uw echtgenoot beschermingsmogelijkheden genieten in jullie land van herkomst.

De documenten die u en uw echtgenoot hebben voorgelegd naar aanleiding van het beschermingsverzoek vermogen niet een ander licht te werpen om de vaststellingen die werd gedaan in uw dossier.

(...)

De diverse internetartikels die u voorlegde slagen er evenmin in om een ander licht te werpen op uw nood aan internationale bescherming. Deze artikels tonen weliswaar aan dat er fricties bestaan tussen Azerbeidzjan en Armenië en dat dit ook een weerslag heeft op hun respectieve bevolkingsgroepen. Echter dient te worden opgemerkt en benadrukt dat jullie vervolgingsvrees dient te worden beoordeeld ten aanzien van Georgië. Nergens uit de door u voorgelegde internetartikels blijkt dat de situatie in Georgië dusdanig is dat Azerbeidzjaans-Armeense koppels louter omwille van hun interetnische samenstelling een gegronde vervolgingsvrees dienen te koesteren noch dat er in hun hoofde sprake is van een reëel risico op ernstige schade.” (eigen onderlijning).

Het is overigens opmerkelijk dat de verzoekende partij ter terechtzitting aangeeft dat er thans ook echtelijke spanningen zijn en zij op dit moment niet meer samen is met haar echtgenoot, daar waar zij haar vrees steunt op haar gemengd huwelijk. Hoe dan ook brengt de verzoekende partij, eveneens gelet op het voorgaande, geen dienstige elementen bij die ertoe nopen anders te oordelen dan hetgeen in voormelde beschikking wordt aangegeven. De algemene mededeling van de raadsman van de verzoekende partij dat zijn cliënte niet aanwezig kan zijn omdat zij een klein kindje heeft, werpt hier evenmin een ander licht op.

Door te herhalen en een algemeen betoog te voeren, brengt de verzoekende partij geen valabele argumenten bij die de in voormelde beschikking opgenomen grond en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen ontkrachten of weerleggen.

5. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen. Bijgevolg blijkt niet dat de verzoekende partij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat zij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Georgië.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien juni tweeduizend eenentwintig door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS